

graphs Stilling ligeoverfor en eventuel islandsk Forsfatningslov ydtaalte den ærede Taler ogsaa sin store Betænkelse; han nærede navnlig Betænkelse ved, at man skulde kunne tænke sig, at en saadan islandsk Forsfatningslov i Virkeligheden blev vedtagen alene ved en Forhandling mellem Regjeringen og Althinget og kun paa en Maade blev meddeelt Rigsdagen til Underretning. Jeg skal i saa Henseende strax oplyse, hvorledes Regjeringens Tankegang er; jeg troer iøvrigt, at jeg allerede paa et andet Sted har forklaret saamme ganske aabent og ligefrem. Jeg nærer, som jeg før sagde, for mit personlige Bedkommende meget betydelige Betænkelse ved den Uffattelse, som man havde givet det tidligere Udkast til Forsfatningslov for Island, og jeg nærer navnlig overordentlig store Betænkelse ved, at det nævnte Lovudkast ogsaa indeholdt, hvad jeg — før at bruge et kort Udtryk — vil kalde Sjælesforfatningsbestemmelser, saaledes at disse blev undergivne en pyffelig besluttende Bøttering fra Althingets Side. Dette har stødt mig, og det har derfor været min Tanke at indskrænke Udkastet til alene at omfatte saadanne Bestemmelser, som indeholde den efter Tidsaanden og alle andre Forhold nødvendige Omdannelse af den allerede nu bestaaende særlige islandsk Lovgivningsmagt. En saadan Omdannelse maa jeg imidlertid saa ogsaa anfæ Althinget og Regjeringen for kompetente til i Forening at foretage; men jeg har ikke bestemte meent, at det var i sin Orden, at Rigsdagen, forinden den før sit Bedkommende tog endelig Beslutning om det finansielle Tilskud, blev gjort bekendt med det trusne Compromis mellem Regjeringen og Althinget, for at Rigsdagen derigennem kunde faae tilbørlig Leilighed til at paasee, at der ikke blev underdraget den noget af de Anliggender, som efter Grundloven og de øvrige Forsfatningsforhold høre under den. Jeg kan ikke see Andet, end at dette vil være en correct og rigtig Fremgangsmåde.

Krieger: Uden at gaae nærmere ind paa denne Sags Drøftelse nu, vil jeg dog bede den ærede Justitsminister om at erindre, hvor skarpt begrænset Althingets Competence

er efter de gjældende Love. Naar man nøiere undersøger, hvor skarp denne Begrændning er, troer jeg, at det vil vise sig, at der maa noget Mere til, end hvad den høitærede Justitsminister meente, at der behøvedes, for at Sagen skal kunne gjenføres.

David: Jeg skal vogte mig for at komme ind paa det statsretlige Spørgsmaal, fordi jeg troer, at dette allerede mere end nok er antydet, og fordi jeg er overbevist om, at denne Dmtale her af disse statsretlige Spørgsmaal, istedetfor at gøre Tingenes Tilstand bedre, kun bidrager til at gøre dem værre; men hvad jeg vil tillade mig at sige et Par Ord om, er det finansielle Forhold. Dette Spørgsmaal om, hvorledes Islands Finantsvæsen skulle stilles i et andet og bedre Forhold til Kongeriget Danmark, er jo hverken fra idag eller igaar, og Enhver, som har havt med den danske Finantsforvaltning at bestille i de sidste 12—15 Aar, maa have gjort sig fortrolig med, hvad derom er forhandlet. Jeg er derfor heller ikke ganske ukjendt dermed, og jeg troer ikke at gøre en for dristig Paastand, naar jeg siger, at der indtil den seneste Tid fra Finantsministeriets Side aldrig har været Tale om Andet end om for et vist indskrænket Alremaal at komme Island til Hjælp, vistnok ikke noget ganske kort Alremaal, men dog kun et Alremaal, der syntes tilstrækkeligt for, at Island i dette kunde op-hjælpe sine egne naturlige Hjælpemidler og saaledes vinde Kræfter til selv at bestribe sine Udgifter og bidrage til Statens almindelige Fornødenheder. Dette til et vist indskrænket Alremaal bestemte Bidrag har heller aldrig, saavidt jeg veed, naaet den Størrelse, som den nuværende Regjering har foreslaaet som det faste aarlige Tilskud, som skulde ydes, ikke for et Tidrum af 12, 15. eller 20 Aar, men for bestandig. Hvorledes et saadant aarligt finansielt Tilskud kommer i Modsigelse med den høie Grad af Selvstændighed, som Islænderne iøvrigt gjøre Fordring paa, skal jeg saameget mindre berøre, som det allerede er antydet af Andre; men hvad jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, er, at ved den Forandring, som Lovene er undergaaet paa